

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209665
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314209665.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. M., ul. X. U.. XXXX a otca: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. M., ul. X. U.. XXXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1 A, IČO: 36 866 849, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6P/57/2014-122 zo dňa 20. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 6P/57/2014-122 zo dňa 20.10.2015 výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 09.03.2011 pod sp. zn. 16P/25/2011, ktorým bolo určené výživné na maloletého Z. V., nar. XX.XX.XXXX vo výške 95 eur mesačne, zvýšil počnúc dňom 01.10.2014 do 27.06.2015 na sumu 130 eur mesačne a od 27.06.2015 naďalej na sumu 115 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.10.2014 do 20.10.2015 v sume 360 eur zaviazal otca splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 15 eur počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vyživovacia povinnosť otca na maloletého bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Čadca v konaní sp. zn. 16P/25/2011 zo dňa 09.03.2011. V tomto čase mal maloletý 5 rokov a súd pri rozhodovaní okrem iného vychádzal i z toho, že otec mal v roku 2011 príjem v sume 602,77 eur. Už v čase predchádzajúceho rozhodovania mal otec úver v sume 12.000 eur, ktorý si zobral na rekonštrukciu matkinho bytu, v ktorom býval už v tom čase so svojou priateľkou a bratom. Matka dieťaťa poberala v uvedenom čase dávky v hmotnej núdzi. Od roku 2011 otec podával návrhy na zníženie výživného, ktoré boli zamietnuté. Naposledy v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4P/19/2011, v ktorom bolo rozhodované v druhostupňovom konaní rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/19/2012 zo dňa 14.06.2012, ktorým návrh na zníženie výživného zamietol. Matka dieťaťa je slobodná, býva v byte, ktorý je v jej vlastníctve, má 2 maloleté deti, na ktoré pobera prídavok na deti a je na rodičovskom príspevku. Spolu jej mesačný príjem predstavuje 405 eur. Pokiaľ ide o otca dieťaťa, jeho priemerný mesačný príjem za čas od septembra 2014 do decembra 2014 bol v sume 1.038 eur a za obdobie od januára 2015 do augusta 2015 v sume 1.036 eur a po započítaní daňových bonusov v sume 1.063 eur. Otec položkovite špecifikoval svoje výdavky, a to na úvery 264,62 eur + 162,80 eur mesačne, na elektrinu 50 eur a 30 eur mesačne, strava 250 eur mesačne, drevo 200 eur, výživné na syna 95 eur, trovy súdneho exekútora 22,80 eur, ošatenie a obuv 40 eur, hygiena 15 eur, účet za telefón 40 eur, cestovné do práce 50 eur, bytový fond 20 eur, lieky pre maloletého I. a maloletého U. 15 eur mesačne, škôlka 8 eur, strava maloletému U. 20 eur mesačne, ošatenie a obuv pre deti 30 eur, hygiena a plienky 30 eur mesačne. Otec vo vyjadrení opätovne poukázal na to, že s manželkou pre zabezpečenie dôstojného bývania a plného vybavenia nehnuteľnosti si vzal 2 úvery, byt, ktorý si zakúpili

je v rekonštrukcii. Navyiac mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na syna I.. Žiadal preto, aby mu súd nezvyšoval výživné, ale aby ho znížil na sumu 60 eur mesačne. Pokiaľ ide o maloletého Z., tento bol žiakom 4. ročníka základnej školy, s čím sú spojené nemalé náklady.

K podstatnej zmene pomerov popri zákonom predpokladanému (v ust. § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“) všeobecnému hľadisku čiastočného zvýšenia životných nákladov a zvýšenia výdavkov na výživu maloletého v nadväznosti na jeho vek v období viac ako štyroch rokov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom do vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci došlo v prvom rade na strane maloletého, ktorý je aktuálne vo 4. ročníku na prvom stupni základnej školy, čo všetko všeobecne súdna prax akceptuje ako dôležitú okolnosť a medzník spravidla opodstatňujúci úpravu výšky výživného na maloleté deti.

V súdenom prípade mal súd preukázané, že obidvaja rodičia maloletého majú svoje individuálne problémy spočívajúce v tom, že matka dieťaťa je slobodnou matkou, ktorá okrem maloletého sa stará o ďalšie dieťa, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť iný muž a tento podľa tvrdenia matky nežije s ňou v spoločnej domácnosti, ale potreby ich spoločnej dcéry F. zabezpečuje. Na druhej strane otec maloletého žije v manželstve so svojou terajšou manželkou má dve maloleté deti. Za dôležitú pre posúdenie svojich majetkových pomerov považoval otec dieťaťa skutočnosť spočívajúcu v tom, že pracuje v nadčasoch a preto má zvýšený príjem, že splácal úver na byt, ktorého vlastníčkou je jeho matka. Tento úver doplatil a vzal si ďalšie dva úvery so svojou manželkou na zabezpečenie adekvátneho bývania pre svoju súčasnú rodinu v celkovom objeme 43.200 eur a 12.000 eur. Takýto postoj otca na jednej strane k svojej rodine, v ktorej žije a na druhej strane k prostrediu, v ktorom žije maloletý, nemožno podľa súdu hodnotiť ako situáciu, ktorá ovplyvňuje schopnosti a možnosti otca tak, aby nemusel prispievať primeranou sumou na výživu svojho syna, keď navyiac je nespochybniteľné, že maloletý má zvýšené výdavky vzhľadom na svoje zdravotné problémy, ktoré opisovala matka (má očnú vadu a ortopedické problémy, chybné držanie tela s plochými nohami) a otec ich vôbec v priebehu celého konania nespochybňoval. Ak sa vezme preto na porovnanie príjem matky a otca do spoločnej domácnosti na jednej strane, táto suma príjmu matky nie je porovnateľná s príjmom otca. Na druhej strane je potrebné tiež uviesť, že matka má jediný príjem a to rodičovský príspevok a prídavok na dve deti, ktorá suma nepresahuje 500 eur mesačne. Navyiac treba uviesť, že matka svojou osobnou každodennou starostlivosťou o maloleté dieťa si v podstatne prevažnej miere plní vyživovaciu povinnosť na dieťa. Doposiaľ otec platil výživné na syna v sume 95 eur. Výdavky na dieťa vzrástli v súvislosti s jeho vekom, trvajúcimi zdravotnými problémami, jeho záujmami, ale predovšetkým s návštevou školy, krúžkov, zakúpením pomôcok, oblečenia a iných vecí. Zmena od poslednej úpravy výživného nastala tak u matky, ako i u otca, kde matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletej F. a otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému I., nar. XX.XX.XXXX. Zmena čo do finančných pomerov u matky nenastala, nakoľko táto, pokiaľ bola predtým poberateľkou dávok v hmotnej núdzi v sume 36,10 eur a poberala príspevky na bývanie a výživné, v čase aktuálne ku dňu rozhodovania poberala rodičovský príspevok, nakoľko má maloletú dcéru. Otcovi pribudla taktiež vyživovacia povinnosť voči maloletému I. a má vyživovaciu povinnosť i voči synovi U.. Zmena majetkových pomerov nastala u otca v pozitívnom smere, nakoľko pokiaľ v roku 2011 súd vychádzal z príjmu otca 602,77 eur, po doplnení dokazovania mal zo správy od jeho zamestnávateľa preukázané, že priemerný čistý mesačný príjem otca od mesiaca september 2014 do mesiaca december 2014 t.j. za 4 mesiace roka 2014 bol v sume 1.038 eur za 8 mesiacov v roku 2015 bol v sume 1.036 eur a po započítaní daňových bonusov v sume 1.063 eur. Preto súd s prihliadnutím na takto zistenú zmenu pomerov objektívne najmä na strane maloletého dieťaťa odôvodňujúcu zmenu predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca určil tomuto povinnosť platiť výživné v sume 125 eur mesačne od 01.10.2014 do 27.06.2015 a od 27.06.2015 na ďalej v sume 115 eur mesačne s prihliadnutím k tomu, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Za takejto situácie potom zvýšenie výživného o 25 eur mesačne a od 27.06.2015 o 15 eur mesačne nepovažoval za také zvýšenie výživného, ktoré by ohrozilo uhrádzanie iných výdavkov otca a ktoré by ohrozilo starostlivosť o jeho ďalšie maloleté deti. Podľa názoru súdu takto určený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletému zodpovedá na jednej strane nielen odôvodneným potrebám oprávneného dieťaťa, ale súčasne aj zisteným schopnostiam a možnostiam oboch rodičov, najmä otca ako povinného rodiča vzhľadom na to, že nezabezpečuje osobne starostlivosť o maloletého. Je potrebné však v danej veci uviesť i to, že je na prospech otca, pokiaľ sa snaží zabezpečiť svoje dve maloleté deti, ktoré má s manželkou, a to kúpou bytu a jeho plným vybavením, nič na tom však nemení to, že i jeho syn, ktorý pochádza z predchádzajúceho partnerského vzťahu, má právo na to, aby mu bolo poskytnuté primerané výživné bez ohľadu na to, že otec chce dopriať viac svojej terajšej rodine a v tomto smere sa súd stotožnil s vyjadrením kolízneho opatrovníka, že nie je prípustné, aby boli zo strany otca rozdielne postoje voči deťom tak pochádzajúcim z manželstva, ako i z partnerského vzťahu. Deti sú si v tomto smere úplne

rovné a otec maloletého v tomto smere by mal zmeniť postoj k maloletému, nakoľko počas celého konania nebolo preukázané, že by okrem výživného na syna tomuto „prispeľ“ i niečím nad rámec jeho vyživovacej povinnosti.

Súd preto vyživovaciu povinnosť otcovi zvýšil za podmienok ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), vrátane uloženia povinnosti otcovi zaplatiť v súdom určenej primeranej lehote už v čase vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci zročné výživné za čas od podania návrhu na súd až do vyhlásenia tohto rozsudku vo výške vyčíslenej vzhľadom na zvýšenie výživného, ktorú sumu súd povolil otcovi splácať mesačne v sume po 15 eur pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec dieťaťa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh matky na zvýšenie zamietnuť alebo v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 19.10.2015, v ktorom uviedol, že jeho priemerný pravidelný čistý mesačný príjem predstavuje v súčasnosti približne sumu vo výške okolo 950 eur. Pokiaľ jeho mesačný príjem presahoval sumu 1.000 eur, išlo o prácu nadčas, ktorá bola vykonávaná z dôvodu rozbehnutia novej pracovnej linky, ktorá je v súčasnosti už zabehnutá. Súdu bolo doručené potvrdenie o príjme od jeho zamestnávateľa za obdobie od septembra 2014 do augusta 2015, kde možno vidieť, že od júna roku 2015 sa jeho mzda postupne znižuje práve z dôvodu nepotrebnosti vykonávania práce nadčas. Momentálne okrem vyživovacej povinnosti na maloletého, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/25/2011 vo výške 95 eur mesačne má ďalšie maloleté deti, a to maloletého U. F., nar. XX.XX.XXXX a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k synovi I. F., nar. XX.XX.XXXX.

Ďalej otec dieťaťa uviedol, že do júla roku 2015 bývali so svojím bratom a svojou matkou v spoločnej domácnosti, avšak boli nútení sa presťahovať, a to z dôvodu, že sa v jednom byte tlačilo 6 ľudí, čo postupom času už bolo neúnosné vzhľadom aj na skutočnosť, že ako rodina vychovávajú už 2 maloleté deti. Takéto bývanie neprospievalo všestrannému zdravému vývinu maloletých detí, a preto boli nútení si zabezpečiť vlastné bývanie. Od júla roku 2015 žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a 2 deťmi v dome manželkiných rodičov, pričom toto bývanie je len dočasná záležitosť. Dňa 11.06.2015 spolu s manželkou ako kupujúci uzavreli zmluvu o prevode vlastníckeho práva k bytu, v zmysle ktorého si kúpili byt, na ktorý si boli nútení zobrať 2 úvery, aby si mohli zabezpečiť vlastné bývanie. V uvedenom byte bolo potrebné vykonať úpravy a plne ho zariadiť, aby bol obývatel'ný a aby sa doň mohli nasťahovať, a preto si v súčasnej dobe museli nájsť dočasné bývanie. Všetky výdavky na domácnosť znáša on, keďže jeho manželka je na materskej dovolenke a na finančnom chode domácnosti sa podieľa len vo výške svojho materského príspevku a prídavkami na dve maloleté deti. Teda okrem toho, že má 3 vyživovacie povinnosti, má aj ďalšiu, a to voči svojej manželke. Medzi jeho nevyhnutne vynaložené mesačné výdavky patrí suma 264,62 eur na úver v Prvej stavebnej sporiteľni, ktorý si museli vziať kvôli zabezpečeniu dôstojného bývania pre rodinu a s tým súvisiaci ďalší úver vo výške 162,80 eur v Slovenskej sporiteľni, elektrina 50 eur, plyn 78 eur, strava pre celú domácnosť 250 eur, výživné na maloletého 95 eur, trovy súdneho exekútora 22,80 eur, obuv a ošatenie pre maloletého 30 eur, hygiena a plienky pre maloletého U. a I. 30 eur, škôlka pre maloletého U. 8 eur, strava v škôlke pre maloletého U. 20 eur, lieky pre deti okolo 15 eur, bytový fond opráv 20 eur, cestovné do práce 50 eur, účet za telefón 40 eur, ošatenie, obuv a hygiena pre neho a jeho manželku okolo 50 eur. Podľa otca dieťaťa jeho tvrdenia sú podložené listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu.

Otec dieťaťa sa nestotožnil s tvrdením, že by chcel dopriať viac svojej terajšej rodine, robí všetko pre to, aby finančne zabezpečil všetky svoje deti, svoje povinnosti otca si riadne uvedomuje a nikdy sa svojim povinnosťami nevyhýbal a riadne si ich plnil.

Vzhľadom na uvedené súd podľa neho na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne posúdil jeho možnosti a schopnosti. Mal za to, že na jeho strane došlo k zmene pomerov a jeho terajšie majetkové pomery s poukazaním na súčasné príjmy a výdavky ani za žiadnych okolností nedovoľujú platiť výživné v uvedenej výške 115 eur mesačne spolu so splátkami zročného výživného vo výške 15 eur mesačne, čo spolu činí 130 eur mesačne i keď by akokoľvek chcel. Takto stanovené výživné je pre neho neprimerane vysoké. V súčasnosti je schopný uhrádzať výživné tak, ako bolo v minulosti stanovené okresným súdom sp. zn. 16P/25/2011 vo výške 95 eur mesačne, čo už bude na hrane jeho momentálnych možností a schopností.

Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnila s rozsudkom okresného súdu a naďalej zotrvala na svojom návrhu.

Mala za to, že za 5 rokov sa výdavky spojené so školou, stravou, mimoškolskými aktivitami a zdravotným stavom maloletého zvýšili. Mesačné výdavky predstavuje strava 40 eur - 50 eur, hygienické potreby 12 eur, ortopedické pomôcky v priemere 6 eur, školské potreby 20 eur, obuv, oblečenie 30 eur - 40 eur, poisťné 17 eur, sporenie 15 eur, iné výdavky ako zubné ošetrenia, lieky, školské výlety, fotenia a podobne. Jej príjem sa nezmenil, ostáva na sume 405 eur. Okrem toho hradí byt + elektrinu 161,50 eur, stravu a plienky pre dcéru F. 36 eur, poisťné so sporením dcéry 30 eur, hygiena, odev, obuv pre dcéru 20 eur - 25 eur, čistiace prostriedky a iné veci do domácnosti kupuje podľa potreby.

Čo sa týka výdavkov otca, niektoré sa matke dieťaťa zdali byť zbytočné, napríklad privysoký účet za telefón, platba za drevo na kúrenie v rodinnom dome jeho manželky, ktorom nebývajú len sami. Za zbytočný považovala aj spotrebný úver zo Slovenskej sporiteľne na rekonštrukciu bytu, ktorý si zakúpil. Taktiež si kládla otázku, z čoho platí právne zastúpenie. Uviedla tiež, že otec maloletého nenavštevuje, pritom je veľmi často u svojej matky, takmer každý deň má auto zaparkované pred panelákom, nezaujíma sa o jeho prospech v škole a ani jeho osobné sviatky.

Opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca dieťaťa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci sa matka dieťaťa domáhala zvýšenia výživného na maloletého.

Okresný súd rozsudkom v prvom poradí zo dňa 12.03.2015 č. k. 6P/57/2014-53 výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 09.03.2011 pod sp. zn. 16P/25/2011, ktorým bolo určené výživné na maloletého Z. V., nar. XX.XX.XXXX vo výške 95 eur mesačne, zvýšil počnúc dňom 01.10.2014 na sumu 130 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.10.2014 do 12.03.2015 v sume 175 eur zaviazal otca povinnosťou splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 10 eur počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci len 1 splátka.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8CoP/42/2015-68 zo dňa 29.06.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že v prvostupňovom konaní bolo povinnosťou súdu skúmať, či od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k takej zmene pomerov na stranách účastníkov, ktorá odôvodňuje zmeniť výšku výživného určeného naposledy. Okresný súd len vo výroku rozsudku uviedol, že naposledy bolo výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16P/25/2011-61 zo dňa 09.03.2011 (nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2011). Okrem toho z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa zameril len na zisťovanie súčasných pomerov. Nebolo preto zrejmé, aké boli pomery rodičov dieťaťa v čase poslednej súdnej úpravy a ich porovnanie s pomermi súčasnými. V dôsledku toho bolo rozhodnutie okresného súdu pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Okrem toho z obsahu pripojeného spisu mal odvolací súd zistené, že od rozhodnutia z roku 2011 došlo k ďalším rozhodnutiam, pričom naposledy bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý, a to rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 4P/73/2013-40 zo dňa 22.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013. Z uvedeného rozsudku a skutočností zistených v tomto konaní mal podľa odvolacieho súdu okresný súd pri rozhodovaní o návrhu matky dieťaťa na zvýšenie výživného vychádzať a tieto porovnať s tými, aké boli zistené v súčasnej dobe.

Okresný súd napadnutým rozsudkom výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 09.03.2011 pod sp. zn. 16P/25/2011, ktorým bolo určené výživné na maloletého vo výške 95 eur mesačne, zvýšil počnúc dňom 01.10.2014 do 27.06.2015 na sumu 130 eur mesačne a od 27.06.2015 naďalej na sumu 115 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.10.2014 do 20.10.2015 v sume 360 eur zaviazal otca splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 15 eur počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd porovnával pomery v čase vydania rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/25/2011 z 09.03.2011 napriek tomu, že posledným rozhodnutím bol rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4P/73/2013-40 zo dňa 22.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013, návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Na uvedené poukázal aj odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí keď uviedol: „Z uvedeného rozsudku a skutočností zistených v tomto konaní mal podľa odvolacieho súdu okresný súd pri rozhodovaní o návrhu matky dieťaťa na zvýšenie výživného vychádzať a tieto porovnať s tými, aké boli zistené v súčasnej dobe“. V tejto súvislosti preto aj uložil okresnému súdu predovšetkým sa oboznámiť s obsahom spisu sp. zn. 4P/73/2013, z ktorého zistí rozhodné skutočnosti na strane dieťaťa a rodičov uvedenom čase.

Podľa ust. § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

S poukazom na vyššie uvedené mal okresný súd pri novom rozhodovaní vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu. Relevantnosť zmeny v zmysle ust. § 78 Zákona o rodine sa totiž zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti), tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiály vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. V danom prípade tak bolo potrebné porovnávať rozhodujúce kritériá zistené v súčasnej dobe so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu a tým bolo rozhodnutie z r. 2013, ktorým bol návrh otca dieťaťa na zníženie výživného zamietnutý.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude vychádzať z jeho právneho názoru.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.